

מכתב הדרכות בעבודת ד' הגאון הצדיק הרב ר' יעקב משה חרל"פ זצ"ל

מכתב לתלמידו הגרי"ל זוסמן זצוק"ל

ב"ה חודש אדר תרצ"ט

ראשית עלי להגיד כי כל התוארים ממני והלאה הוא. אין בהם שמץ אמת וד' יכפר בעדי.
ואבוא על סדר אותיותיו.

א) ודאי הבושה היא ככל מדריגה, אבל נצוצי בושה עוברים כמראה הבוק, גם לפני העלי' וצריכים להוקירם ולהרחיבם בכל האפשר, וכמובן שכל מה שמרבים יותר להטיב בלימוד ובמעט יותר זוכים אלי' וביתר קביעות.

ב) עיקר יראת ד' הוא על-ידי הכנת הלב "הכין לבו לדרוש את ד'" ובוה עצמו זוכים למצוא את אלו השייכים לשורשו.

ג) כן יש מי שאחוז בשרש ומי שאחוז בענף, אך מי שאחוז בשורש הוא כולל יותר וכל דרכי ד' נמצאים בו.

ד) בכלל אין ללחוץ אל הקיר, וכשלוחצים, מוכרחים שיפלטו דיבורים אשר לפי הזמן יש להם מקום כך וכך, ואין סתירה ביניהם, אבל יותר יש להתיחס לדברים שהן נשמעים בלי לחץ. כל שאילת קושיא, ולוחצים לתירוץ, התירוץ מתקרב להמקשה. ואין בזה גילוי בחינת המשיב, ולכן יותר טוב שישוּב הקושיא יבוא מעצמו בהמשך הזמן לפי ההכנה ולפי העלי', ואז יתגלה כי אין שום קושיא.

ה) אמירת העשרה מזמורים אם אומרים אותם מצד שהם מזמורי' של דוד המלך ע"ה, יש להם ערך אחד ואם אמירתם מצד איזה אחרון שאמר לאומרן, אין בהם כל הערך הנפלא, ובכל זאת בעת הצורך יש לאומרם בכל אופן.

ו) ענינים שלא נזכרו בחז"ל ובדברי המקובלים המוסכמים בכל ישראל, אין לחדשם, כי הטעות עלולה בהם, ובקל אפשר להכשל.

ז) נשמת משה היא התורה והתורה היא טוב ותרא אותו כי טוב הוא, ודברי הספר דגל מחנה אפרים אין לקבלם כמו שהם. יש מקום גם לדבריו, אבל במובן אחר לגמרי.

ח) בכלל לא טוב להניח המוח בענינים פעוטים, יותר טוב באתר דליעול ירקא ליעול בישראל תתורא, הלכות ואגדות. הפרטים מפיגים רוח הכללות וענני עצביו פורשים כנפיהם ומגרשים כל חלקה טובה.